

„O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja...“ (Lk 15, 13)

(Radko Blichár) Mnohí z nás sme ako mladší syn. Všetko nás obmedzuje, nudí a ubíja. Potrebujeme zažiť vzrušenie. A tak siahame po slobode, úteku z rodiny, z práce. Zažívame pocit domnejšej slobody, neobmedzených možností. Ale pravda je tá, že sa meníme na cudzincov. Byť cudzincom znamená žiť v tichom zúfalstve, v pocite neprijatia. Cudzinec nemá pocit domova, nemá blízkych, ktorí by mu rozumeli, a tak žije v minulosti a nereálnych predstavách o budúcnosti.

Mnohí z nás sme staršími synmi. Zdá sa nám, že len otročíme a niekto nás len využíva. Bojíme sa opustiť to, čo sme si vybudovali. Starší syn bol každý deň s Otcom, ale vždy len otročil. Mladší syn sa vzbúril tomu, čo videl u svojho brata, tak ako sa naše deti búria voči nám a našim názorom. Starší syn si však nahovára, že je lepší ako mladší. Na ňom je bremeno domácnosti a zodpovednosti. No žije len svoje otroctvo práce a povinností.

Toto sú prípady nezrelých vzťahov, ktoré chce Otec naplniť a oživiť. Nebuď cudzincom, staň sa Božím synom!

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)